

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 966/2024
31.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Настића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Настића, адвоката Небојше Симића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 33/22 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 298/24 од 16.05.2024. године, у седници већа одржаној 31.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Настића, адвоката Небојше Симића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 33/22 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 298/24 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 33/22 од 25.12.2023. године, окривљени Александар Настић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, када буде лишен слободе, а у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 26.11.2020. године до 15.12.2020. године и изречена му је мера безбедности одузимања предмета, наведених и описаних у изреци пресуде.

Истом пресудом, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и изречена јој је условна осуда, којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљена за време проверавања у трајању од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело и изречена

јој је мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге, ближе описане у изреци пресуде.

Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 298/24 од 16.05.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Јагодини, окривљеног Александра Настића и његовог браниоца, адвоката Небојше Симића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Александра Настића, адвокат Небојша Симић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Настића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Александра Настића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводи да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу који је према начину прибављања у супротности са ЗКП и на њему се, у смислу одредбе члана 16. став 1. и 84. став 1. ЗКП не може заснивати судска одлука. У том смислу бранилац наводи, да је одузимању пакетића са хероином од окривљене АА, претходила незаконито спроведена радња претресања, а не прегледа окривљене, како се то наводи у побијаним пресудама, па пронађени пакетић са хероином, како то наводи бранилац, представља доказ на коме се пресуда није могла заснивати, а без овог доказа не би била донета осуђујућа пресуда, у односу на окривљеног Александра Настића. По оцени Врховног суда, овим наводима, бранилац оспоравајући службену радњу прегледа лица, суштински указује да су незаконити сви докази, који су произашли из незаконитог претресања окривљене, које је обављено супротно одредбама ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Настића, су неосновани, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица ПС Параћин, обављајући оперативну делатност, дана 14.06.2020. године уочили окривљене Александра Настића и АА, којом приликом су, а када је окривљена након што јој је окривљени у руку ставио неки пакетић кренула да се удаљава, службеним аутом сустигли окривљену, која је, када су је зауставили, одбацила од себе један пакетић од ПВЦ, који је претходно држала у руци, у коме се налазила прашкаста супстанца браон боје, за коју је физичко-хемијским вештачењем утврђено да се ради о опојној дроги хероин (записник о вештачењу МУП-а РС ДП УКП НЦКФ, Група за физичко-хемијске анализе и вештачења број 234-3-1580/2020 од 22.07.2020. године), а на ком пакетићу је вештачењем од стране референтне установе -Завода за судску медицину Ниш од 07.05.2021. године, које је у свему обављено у складу са одредбама ЗКП, утврђено присуство ДНК трага окривљеног Александра Настића. У вези предмета који су пронађени и сходно члану 147. ЗКП привремено одузети од окривљене, од стране овлашћених службених лица приликом прегледа окривљене, сачињена је потврда о привремено одузетим предметима ПС Параћин Ку број ОП 99/20 од 14.06.2020. године, коју је окривљена без примедби потписала, као и овлашћено службено лице полиције.

Дакле, у конкретном случају није предузета радња претресања окривљене, да би се примењивале одредбе Законика о кривичном поступку о претресању лица, већ преглед лица, о чему је обавештен јавни тужилац и о чему је од стране полицијских службеника ПС Параћин дана 14.06.2020. године сачињена службена белешка.

Како су овлашћена службена лица критичном приликом поступала у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП (ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере, поред осталог да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ...), обавила преглед лица у складу са одредбом члана 97. Закона о полицији и 286. став. 2. ЗКП, те у складу са одредбом члана 286. став. 4. ЗКП, обавестили јавног тужиоца, то Врховни суд налази да су докази на које указује бранилац резултат законито спроведене радње прегледа лица од стране овлашћених службених лица полиције, а не претреса, за који су законом предвиђени другачији услови, због чега су и сви докази који су произашли из ове радње, законити докази, па се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Надаље, указујући на повреду закона из члана 74. ЗКП, бранилац окривљеног Александра Настића наводи, да је саслушање окривљене АА пред јавним тужиоцем обављено без позивања и присуства њеног браниоца. Међутим, како се повреда на коју указује бранилац, у погледу ситуација када окривљени мора имати браниоца, не односи на окривљеног Александра Настића, већ искључиво на окривљену АА, то Врховни суд истакнуту повреду закона није разматрао.

Поред овога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 2) и 3) ЗКП, а у вези са тим, осталим наводима захтева надаље полемеше са утврђеним чињеничним стањем и оценом исказа сведока, пре свега полицијског службеника ББ (члан 440. ЗКП), уз указивање на пропусте суда током вођења поступка, услед чега су повређене одредбе чланова 15, 16. став 2. и 5, 68. став 1. тачка 10), 402. став 2, 4, 5. и 6. и 407. став 2. ЗКП.

Међутим, како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредби чланова 15, 16. став 2. и 5, 68. став 1. тачка 10), 402. став 2, 4, 5. и 6. и 407. став 2. и 440. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд, у разматрање и оцену ових навода браниоца, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,р.с.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић